

οι στρουθοκάμηλοι της «νότιας κύπρου» (διάλογος)

Χρήστος Ηλιάδης

Η προσπάθεια διεξαγωγής ενός πραγματικού διαλόγου με την «Εργατική Δημοκρατία» πάνω στο «Κυπριακό» αποτελεί, στην καλύτερη περίπτωση εξάσκηση ματαιοπονίας, στη δε χειρότερη σκέτο μαζοχισμό. Από πλευράς μου δηλώνω ότι (για λόγους αυτοσεβασμού μεταξύ άλλων) δεν έχω πρόθεση να συνεχίσω άλλο πέρα απ' αυτό το σημείωμα μου (η σύνταξη δικαιολογημένα μου επέβαλε 1,500 λέξεις ανώτατο όριο σαν απάντηση μου στο τελευταίο [17σέλιδο δακτυλογραφημένο](#) άρθρο της ΕΔ). (1)

Δεν έχω ούτε τον χρόνο, ούτε την διάθεση να παίζω τον ρόλο του «agent provocateur» μιας πολιτικής ομάδας που έχει χάσει τα στοιχειώδη σημεία προσανατολισμού. (το λιγότερο που μπορεί κάλλιστα να αυτορεζιλεύεται χωρίς τον δικό μου «ερεθισμό».

Ο διάλογος όμως αυτός δεν ήταν και τόσο άχρηστος όσο φαίνεται. Υποβλήθηκε στο να μάθουμε ότι οι στρουθοκάμηλοι δεν συναντώνται κατ' αποκλειστικότητα σε νοτιότερα γεωγραφικά πλάτη. Στρουθοκάμηλοι συναντώνται λοιπόν και στην «νότια» Κύπρο! (προσέξτε το «νότια» Κύπρος που χρησιμοποιεί η ΕΔ).

Έτσι τα πιο καυτά πολιτικά προβλήματα μπορούν να λυθούν με μια μονοκοντυλιά. Χώνοντας το κεφάλι σου στη άμμο όλα τα ζοφερά προβλήματα εξαφανίζονται ως δια μαγείας!

Θα αρκεσθώ λοιπόν σε μια σταχυολόγηση ορισμένων μαργαριταριών που περιέχονται στο τελευταίο άρθρο της ΕΔ («Τα αυτονόητα του σοσιαλπατριωτισμού») που [δημοσιεύεται σ' άλλες σελίδες αυτού του τεύχους](#):

Μαργαριτάρι 1:

«Στην πραγματικότητα όμως, (η Κύπρος) δεν είναι θύμα του ιμπεριαλισμού, αλλά ιμπεριαλιστική η ίδια ακόμα και θύτης».

Αυτό πια κι αν είναι αποκάλυψη! Μεταξύ του 1960 - 1988, προχωρημένη εποχή ιστορικής παρακμής του καπιταλιστικού συστήματος (ιμπεριαλισμός) ο καπιταλισμός μπορεί ακόμα να αναπτύσσει τις παραγωγικές δυνάμεις παίρνοντας τις από την αποικιακή υπανάπτυξη για να τις μεταμορφώσει σε είκοσι χρόνια (!!) σε «περιφερειακές» ιμπεριαλιστικές δυνάμεις!!! Ατράνταχτο επιχείρημα της πιο πάνω «αποκάλυψης» είναι η εδραίωση δύο Κυπριακών εταιρειών προσφοράς υπηρεσιών στο χώρο της Μ. Ανατολής: του Παρασκευαΐδη και του ΚΕΜΑ! Βαπτίζοντας της Κύπρο «ιμπερια-λιστική» (sic) δύναμη, ή «διαμά-χη» (κατοχή, διχοτόμηση) μετατρέπεται σ' ενδοιμπεριαλιστική διαμάχη και έτσι η ΕΔ βολεύεται θαυμάσια με τη Λενινιστική θέση περί ουδετερότητας σε περίπτωση ενδοιμπεριαλιστικών συγκρούσεων. Έξυπνο δεν είναι;

Ταυτόχρονα η ΕΔ θα πρέπει να σιγουρεύτηκε ότι δεν υπάρχουν Ιρλανδικές και Παλαιστινιακές εταιρείες στην Μ. Ανατολή κι έτσι χωρίς πρόβλημα υποστηρίζει τον αγώνα των Ιρλανδών και Παλαιστινίων!

Κατά τ' άλλα η ΕΔ μας παραθέτει και σχετική υποσημείωση σε αναφορά του Λένιν σχετικά με τις «μικρές» ιμπεριαλιστικές δυνάμεις των αρχών του 20ου αιώνα!! (Ελβετία, Βουλγαρία, εποχή των Βαλκανικών πολέμων).

Η Κύπρος λοιπόν, χώρα της οποίας η οικονομία εξαρτάται από τον τουρισμό είναι ιμπεριαλιστική δύναμη!! Το ότι η ΕΔ δεν έχει πάρει το βραβείο Νόμπελ Οικονομίας γι' αυτή την συνταρακτική αποκάλυψη, αποτελεί σκέτη αδικία!

Μαργαριτάρι 2:

**«...«Δικαίωμα αυτοδιάθεσης του Κυπριακού λαού;» «Εθνική ανεξαρτησία;»
«Εθνικοαπελευθε-ρωτικός στόχος»;**

Αυτά είναι παραμύθια για μικρά παιδιά, για «εθνι-κά» απογοητευμένους μικροαστούς εθνικιστές και σοσιαλπατριώτες. Ολ' αυτά τέλειωσαν πολλά χρόνια πριν, σχεδόν εδώ και τρεις δεκαετίες».

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_41:iliadis&rev=1597147733

Last update: 2020/08/11 12:08

